

Един концерт из цикъла "Концерти за двама"

Концертът на Симфониета - Враца, състоял се на 24 февруари 2022 г. в Градска концертна зала - Враца, е част от цикъла "Концерти за двама". Концертът бе под диригентската палка на Христо Павлов, а солисти бяха младите музиканти Изабел Маркова - виола и Дмитрий Серебренников - цигулка. Програмата, обединяваща произведения от трима много различни по стил композитори - С. Рахманинов, Б. Бритън и Й. Хайдн, показва възможностите на един сравнително малък, но много сплотен оркестър, грижливо селектиран от диригента Христо Павлов. На пръв поглед е изненадващо за провинциален оркестър, какъвто е Симфониета - Враца, да мотивира оркестранти с различна националност да работят тук.

Още с първото произведение в програмата - *Прелюд в до диез минор* от С. Рахманинов, слушателят може да се зарадва на сплотената група духови инструменти и изравнени щрихи в целия щрайх. Този прелюд, който сме свикнали да слушаме в изпълнение на пиано, обилно "потопен в педал", беше изпълнен с основен щрих марката/деташе. Оркестрацията е направена от Христо Павлов, затова не можем да се съмняваме, че изборът на този щрих е продиктуван от търсене на конкретен звуков ефект, а не директно пренасяне на клавирната фактура. Предизвикателството се състои в това, че Прелюдът прозвучава пълноценно, изпълнен от малък състав.

Във второто произведение от програмата - *Концерт за цигулка, виола и оркестър* от Б. Бритън, оркестърът и солистите демонстрираха завиден баланс. Принципно виолата, в качеството си на солиращ инструмент, е в неблагоприятна позиция, поради мекия тембър на инструмента в средния и ниския регистър. Солистката Изабел Маркова притежава красив, силен и завладяващ звук, който представи волата като равноправен солиращ инструмент. Дългото соло на цигуларя Дмитрий Серебренников бе изпълнено изключително виртуозно и убедително, с което подготви трудната ритмическа организация между оркестър и солисти.

В третото произведение от програмата - *Симфония № 92 "Оксфорд"* бяхме свидетели на култивирано отношение към звука, музикално обоснована фраза, драматични контрасти, добър баланс и темброво смесване на щрайх и духови инструменти. Особено впечатление направи *Адажиото* с много изразителни фрази в тиха динамика. Четвъртата част (*Финал. Престо*) бе изпълнена в отлично подбрано темпо, което едновременно дава възможност оркестърът да звучи, овладян, с отлична артикулация, без обичайната припряност.

Младите инструменталисти бяха истински ангажирани, мотивирани и обединени под палката на диригента Христо Павлов. Убедена съм, че това е причината Симфониета - Враца да се радва на пълна зала с ентузиазирани публика.

Весела Бояджиева